

Om tahajjud-bönen

Översatt från engelska till svenska av Bilal.se

Guds nåd vid tiden för tahajjud

Guds budbärare (över honom vare Guds frid och välsignelser) sade: "Under natten finns det en tid då en muslim ber till Gud, den upphöjde, om det goda i denna och den kommande världen och Gud, den upphöjde, besvarar hans bön, och denna tid inträffar varje natt" [Sahih Muslim]

Denna hadith, profet tradition, bär den goda lyckan om att en böner (duâ) accepteras under natten. Dock nämns inte den specifika tiden för accepterandet. Några ulamâ, (lärde), anser att denna tid inte är känd som för laylat ul-Qadr och det särskilda tillfället för accepterandet under jumua [dvs fredagsbönen] medan andra anser att tiden är vid midnatt.

I en annan hadith säger Guds budbärare (över honom vare Guds frid och välsignelser) "Det närmsta Gud kommer Sin tjänare är under den sista delen av natten. Om du har möjlighet att vara bland dem som åminner Gud, var då en av dem!" [at-Tirmidhi]

"Närheten till Gud" refererar till Guds behag och nåd som sköljer över Hans tjänare som offrar sin sömn och strävar i dyrkan av Honom.

Guds budbärare (över honom vare Guds frid och välsignelser) sade, "Då en tredjedel av natten återstår, stiger vår Herre (Rabb) ner till den första himlen och utropar, "Vem är där som söker förlåtelse så att Jag kan förlåta honom?" Sedan sträcker Han ut sina händer [av vänlighet och nåd] och säger, "Vem vill ge ett lån till Den som varken är utblottad eller någon förtryckare?" [Sahih Muslim]

Gud den upphöjde är fri från kroppslig form och skapnad. Han är allestädes närvarande och inte begränsad till rymd. Ibn Hadjar och imâm Mâlik (Guds nåd vare över honom) har förklarat att "Gud stiger ned till den första himlen" uttrycker Hans speciella nåd genom vilken Han accepterar böner (duâ) och förlåter synder.

Lånet som nämns i hadithen syftar till kroppsliga och finansiella hängivelser till Gud den upphöjde i hopp om att vinna belöningar.

Korrekt tid för tahajjud

Tiden för tahajjud är mellan tiden för Ishâ (natt-bönen, den sista av de fem dagliga bönerna. Sv. övers anm.) och subh sadiq, dvs den verkliga gryningen. Hadither från Â'isha (må Gud vara nöjd med henne) gör gällande att profeten (över honom vare frid och välsignelser) ibland utförde tahajjud under den tidiga delen av natten och vid tillfällen då halva natten hade passerat. Dock utförde han den under senare delen av sitt liv frekvent under den sista delen av natten. Då natten fortskrider ökar Guds den upphöjdes nåd och välsignelser. Således är den sista sjättedelen av natten att mest föredra.

Duâ som hjälper en att vakna i tid för tahajjud

Någon nämnde för Abdullah Ibn Abbas (må Gud vara nöjd med honom) "Jag avser alltid att vakna under den sista delen av natten för att be [dvs göra salâh] men sömnen övermannar mig." Ibn Abbas (må Gud vara nöjd med honom) svarade, "Innan du somnar läs från "Qul law kâna l-bahru mida dallikalimati Rabbi..." till slutet av surah al-Kahf " och Gud den upphöjde kommer att väcka dig vilken tid du än avser att stiga upp vid.

Sv. Övers. anm. Dvs sura al-Kahf, verserna 109 och 110, som börjar: "Säg! Om allt hav blev bläck för min Herres ord skulle havet helt visst sina förr än min Herres ord hade uttömts; och så skulle det vara även om hav lades till hav..."

Antal rakacat I Tahajjud

Antalet rakacat, dvs böncykler, som profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) utförde varierade enligt omständigheterna. Även om tiden räckte till vid vissa tillfällen utförde profeten (över honom vare Guds frid och välsignelser) ett mindre antal rakacat men läste längre qirât, dvs recitationer av Koranen.

Man har deducerat ur olika berättelser att fyra till tolv böncykler är att rekommendera. Men om bara två cykler utförs under den föreskrivna tiden anses det ändå vara en tahajjud-bön.

Tillfällen då man inte kan vakna till tahajjud

Â'isha (må Gud vara nöjd med henne) berättar, "Om, av någon anledning, Guds budbärare (över honom vare Guds frid och välsignelser) inte kunde utföra tahajjud-bönen, brukade han be tolv raka'at under dagen istället (vid tiden för châst, innan middag).

Omar (må Gud vara nöjd med honom) berättar att Guds budbärare (över

honom vare Guds frid och välsignelser) sade, "Vemhelst som inte kan fullfölja sin dyrkan under natten skall slutföra den på morgonen innan middag .Det skall anses som om han hade slutfört den under natten" [Sahih Muslim] Man skall inte förbise den bara för att tiden har passerat, då nafs, dvs den lägre själen, då kommer att bli van vid att hoppa över den.